

dit omnis a malo: et sic facientibus (gratiam et gloriam dabit dñs) sicut supra expositū est: et quibus dabit: nō peccatoribus in p̄tō p̄fuerātibus. sed innocētibus et iustis: h̄ est qđ sequit.

Cum priuabit bonis eos qđ ambulāt in innocētia: dñe virtutū btūs hō qđ sperat in te
Cum priuabo. gr̄e in p̄nti: nec bonis glorie in futuro (eos qui ambulant). i. p̄ficiunt (in innocētia). Beatus Bern. ad dicit nec eos dñe qđ ambulāt in p̄nia. Ps. Judica me dñe: qm̄ ego in inno. mea ingressus sum: multi dormiunt in innoctētia Prover. vi. Usq; quo p̄g. domini: et alij volant in ea ut p̄emplati. Esa. lx. Qui sunt isti qđ ut nubes volant: et qsi columbe ad fenestras suas: et quidā tumet in ea qui inde fugiūt ut p̄bariseus Lu. xiiij. Oras ago tibi de? qđ non sum sicut ceteri homi: ḡ ut illa bona habeamus in innocētia custodiamus: et bona p̄ntia et tpalia p̄tēnamus que qđ appetunt innocētia pdunt: sicut dñ Prover. xviii. Qui festinat dicari nō erit inoēs: sed qđ multi has diuitias p̄ntes qđ vidēt amār: et ut dicit apls. Sperāt i. incerto diuitiar. Notabilis excludit dices (dñe virtutū) sup̄ celestium (et virtutū) i. miraculorū factor (et virtutū) theologicarū dator. H̄tus hō qđ sperat in te (nō in diuitiis). I. Chm. vi. Diuitibus h̄nius seculi p̄cipe nō sublimē sape nec sp̄era. re in incerto diuitiarū: sed in deo viuo p̄stat nobis oia ad fruendū. Ps. Cum exarserit in breui ira eius: beati oēs qđ cō. in eo Esa. xxx. Beati oēs qui expectāt te Eccl. iiij. Qui timet deū sperate i illū: et veniet in oblationē vobis mia.

P̄ceptū.

Benedixisti domine terrā tuā: auersti captiuitatem iacob.
Titulus (in finē filiis choe p̄s.) In p̄cedenti p̄s. Eḡt de gloria et de tabernaculis eternis et de ascētu ad ea. In isto redit ad caput circuli. i. ad inīciū gr̄e. i. ad xp̄i incarnationē qđ est nobis cā principalior ascēndi ad eterna tabernacula. Et notable ē qđ iste p̄s. licet agat de incarnationē intitulat de passione et tradit vel cantat filiis chōre. i. filiis passionis xp̄i qđ in caluaria crucifixus est. Chōre em̄ interpretat calvus ut supra frequēter habuimus. Hoc aut̄ p̄petet sit: qđ tota xp̄i vita fuit passio: et incipit a nativitate: vñ tpe passionis qđ ecclēsia recitat eius passionē in hymno. Pange lingua r̄t. Incipit a nativitate dicente. Agit infans inter arcta positus p̄sepiā r̄t. Titulus sat patet. Intentōe monet ut p̄ fidē ad xp̄im accedam: ut bñ dictionē h̄c mereamur. Modus tripartitus est p̄s. Primo oñdit ablationē iniquitatis a plebe dei p̄ bñdictionē incarnatiōis xp̄i. Scđo refert et p̄caf deū averti ab ira et xp̄i aduentū: ppter h̄ petit ibi (mitigasti) Tercio aduētū xp̄i et quāta venēs largit. p̄phetat: et ut inde certos faciat filios chōre h̄ sp̄issanci in se loqueris auctē p̄firmat: ibi (audiam qđ loquāt in me dñs deus) Aḡes ergo dñ incarnationē. Primo oñdit vtilitates ex ea nobis puenētes. Prima est infusio gr̄e qđ nota cum dicit (bñdixisti dñe terrā tuā) Scđa est p̄cī originalis remissio qđ nota cum addit (auersti captiuitatem iacob) Tercia est refrigeratio cōtra somitem qđ nota cum dicit (remisisti iniquitatem plebis tue) Quarta est remissio p̄cti actualis qđ nota cum dicit (operiūtū oia p̄tā eorum) p̄phetica ergo certitudine futura qđ si p̄terita narrans: dicit (o dñe) pater qui quondā maledicisti terrā: ppter p̄ctū primi boi Ben. iii. Maledicta terra in op̄ tuo: modo (bñdixisti) infundēdo gratiā p̄ scđm boiem (terrā tuā) i. ecclēsia p̄plm videlicet xp̄ianum. Ps. Misericordia dñi plena est terra. s. p̄ xp̄im. De quo in p̄s. Qm̄ dabis eum in bñdictionē in seculum seculi: et ipso dñcū est abrabe Ben. xiiij. Un semine tuo bñdicens oēs gentes: et illam bñdictionē (auersti captiuitatem iacob) i. p̄ctū originale: p̄ qđ genus humani captiuū tenebat a diabolo: vñ dicebat apls Rom. vii. Videō aliā legē in mēbris meis repugnante legē mentis mee: et captiuantē me in lege p̄cti: et adiungit. Infelix ego hō quis me liberabit de corpe mortis huius gra dei p̄ iesum xp̄im dñm nřm Esaie xv. Captiuitate meā dimittet nō in p̄cio neq; in muneris.

bus: et bñ dicit (iacob) qđ nō oēs accipiūt gratiā istā nisi qđ in baptismo supplantat aduersariū abrenunciātes sathanā et oīdus pompis eius: nec tñ telef p̄ hoc p̄ctū originales et fomes debilitatē. vñ addit.

Remisisti iniquitatem plebis tue: operūtū omnia peccata eorū.

Remisisti i. refrigerasti p̄ baptismū (iniquitatē plebis tue) i. materia p̄cti. s. somitem vel occupiam. Ps. Remisisti mihi ut refrigereret Esa. xl. Dimissa est iniquitas illius p̄pter hoc de xp̄o a quo sunt oia hec bñficia: dicit p̄s. Descēdet sicut pluia in bellus. pluia cīn refrigerat nec tñ h̄ s̄ et actuale p̄ctū p̄ baptismū auferit. vnde addit (operūtū oia p̄tā eorum). s. aquis baptisimi: sicut egyptios aq̄s maris rubri Ero. xv. Flavit sp̄is tuis et operuit eos mare. hoc bene competit baptismo: ubi primo afflat sacerdos in aqua insinuans qđ ibi descendit virtus sp̄issanci ad submergenda peccata. Moraliter (benedixisti dñe terrā tuā) terra dñi quā ipse colit ut fructū afferat est aia fidelis quā cum bonū fructū afferit bñdicit dñs. Eñ Heb. vij. Terra sup̄ se venientem sepe bibens ymbrem et generans herbam oportūnā bis a quibus colit accipit beatitudinem a deo. p̄serens spinas et tribulos reproba est et maledictio p̄tima hec benedictio est gr̄e multiplicatio in p̄senti et glorie collatio in futuro: hanc bñdictionem debemus petere a patre nostro celesti sicut Ura Josue. xv.

Jud. i. Que dicebat patri suo: da mihi bñdictionem. qđ terram arentem dedisti mihi id est non benedictā. Da mihi et irriguam id est benedictā Ezech. xxviii. Pluiae bñdictionis erunt (auersti captiuitatem iacob) i. luctatores contra tentationes seruasti ne duceret in captiuitatē peccati vel inferni: sicut te malis dicit Esaie. xlvi. Unica eorum in captiuitatē ibit. Ps. Converte domine captiuitatem nostram sicut torrens in austro: et si forte ante peccauerunt remisisti iniquitatem plebis tue) id in confessione. Ps. Dixi confitebor aduersum me iniustiam meā dño: et tu remisisti impietatem peccati mei. i. Job. i. in si.

Si confiteamur peccata nostra fidelis est deus ut remisit nobis omnia peccata nostra et emundet ab omni iniquitate nostra (operiūtū omnia peccata eorum) in satisfactione Prover. x. Uniuersa delicta operit charitas id ē opera facta in charitate. i. Def. iii. Charitas operit multitudinem peccatorū: de hac remissione et operiūtōe simul p̄s. Beati quorū remisē sunt iniquitates: et quorum tecta tecta sūt p̄tā. Que est terra bñdicta. i. serax. Sup̄a dñs dabit benignitatem et terra nřa dabit fructū suū. De hac igē dicit (bñdixisti dñe terrā tuā) i. Beata virginem quā benedixit deus sacrificando potentiam generandi illi tribuēdo. De ista terra dicitur in p̄s. Terra nostra de fru. su. i. Beata virgo peperit filium: dedit non reddidit: quia semen non recepit: hec autem terra benedicta: nō tñ fructum dedit: sed quotidie peccatoribus remedium prestat. vnde addit (auersti) o xp̄e matris precibus (captiuitatem iacob) non dormientium sed reluctātū qui cōtra via lucantur resistendo et cum deo lucantur orādo Horum captiuitatem auerit̄ christus precibus beate virginis quia ipse nihil ei negat quod petat: et ipse pro peccatoribus et tentatis orat: vnde vocat aduocata nostra. iii.

Regi. ii. Dixit rex: pete mater mi: neq; fas est ut auerteras faciem tuaz. Et de ea dicit beatus Ben. Ille solus a laude eius taceat: qui eam in necessitatibus suis fideliter invocatam sibi senserit defuisse pro his iniquā orat ne a captiuitate dyaboli transeat consentiendo peccatis. vel si trāsierint ut reuertant̄ Esaie. xlir. Evidēt et captiuitas a forti tollit id est a diabolovel a forti id est p̄ fortē mulierem beatam sc̄z virginem. De qua proprie dicit illud Proverb. vltimo. Mulierem fortem quis inueniet: et ei p̄ precibus (remisisti iniquitatem plebis tue) retro misisti. Esaie. xxvij. Proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea Michæl. viij. Non dimittet vlera furorē suum. qm̄ volēs misericordiam est et deponet iniquitates nřas et p̄p̄. ciet in p̄fundū mariis oia p̄tā nřa (op̄iūtū oia p̄tā eorum)

Morat. Ania iusti dñ terra: et q̄liter bñ. dicit a deo

Lterra dñ v̄go maria

A
De utilitate
teincarnationis.

Psalms

- ne videant a deo ad puniendo neq; ab hoie ad imitandum
neq; a demonie ad irridendum.
- C**onstituisti omnem iram tuam: auertisti ab
ira indignationis tue.
- S**co parsibi primo asserit deum auerti ab ira cu dicit
(mitigasti) o deus pater (oem iram tuam) in aduentu filii
ira mitigasti: qd (auertisti). i. auersus es (ab ira indigna-
tionis tue) vt s. recociliares tibi hoiem p mediatorē xp̄m.
ii. Coz. v. Deus erat in xp̄o mundū recocilians sibi nō re-
putas illis delicta ipsorum hī id qd spū p̄petico quasi p̄te-
ritum affirmauerat p̄caēt ut euenerat dicens.
- C**onuertere nos deus salutaris nr̄: et auer-
te iram tuam a nobis.
- C**onuertere nos) ad fidem xp̄i filii tui (o deus pater salu-
taris nr̄) qui nos saluare disponis p filii tuum. Ps. Sal-
uabit vel saluavit sibi dextera eius et brachium sanctū eius
(et auerte iram tuā a nobis) quā babes erga genus hūa-
num ppter p̄tēm p̄me parentis et ostendit magis desideriū
suum idūm repetens p alia verba.
- N**ūquid in eternū irasceris nobis: aut ex-
tendes irā tuā a generatōe in generationē
- C**unquid in eternū irasceris nobis (diffredo adven-
tum filii tui: et plongando exilium nostrum (aut extendens
iram tuā a generatōe in generationē) i. in sempiternū nō
mitredo filium qui nos recociliaturus es. q. d. nō ita faci-
es s. potius mittes. vñ sequit.
- C**reus tu conuersus viuificabis nos: et
plebs tua letabit in te:
- D**eus) paf (tu conuersus) ab illa ira p satisfactionē filii
(viviificabis nos) p gratia (et plebs tua) fidelis (letabit
in te) p devotionē: et ut hoc cito fiat.
- O**stende nobis domine misericordiam
tuam: et salutare tuum da nobis.
- M**isericordiam tuā) i. filii tuū p quem misereberis nobis
in carne visibilem exhibe. Ps. Suscepimus deus mi. tuā
in medio templi tui (et salutare tuū) iesum qui nos salua-
bit (da nobis) vt sit hostia tibi placita, p p̄tēm nr̄is Job.
iii. Sic deus dilexit mundū vt filii suū viagenitū darever-
tis q credit in ipm nō percat s habeat vita eterna. Mo-
raliter (mitigasti tē). q. d. remisisti et operuisti ora p̄tē co-
rū: s tñ nō sine pñia aliqua in pñti. H est mitigasti. nō dicit
abstulisti (s mitigasti oem iram tuā) i. pfectam iram que
erit in die iudicii mitigasti et cōuertisti in tpalem penam:
vel iram q nō est ois pena vel ira: s quasi nulla pena vel
ira respectu future Esa. lxiiij. Ne irasceris dñe satis Job
xxv. Nunc em nō infert furorē suū deus nec vñsciscit sce-
lus valde Eccl. xxv. Si est lingua curatiōis est et mitiga-
tionis et misericordie. i. si tu babes lingua curationis in p̄fessio-
ne et xp̄s habebit lingua mitigationis et misericordie in peccati
remissione. An. ii. Reg. ii. Dixit dauid ad nathan: pecca-
ui dñe. Dixitq nathan ad dauid: et dñs trastulit p̄tē tu-
um a te Eccl. vi. Dulce verbum multiplicat amicos et miti-
gat inimicos: p istā iram mitigatā (auertisti) homines (ab
ira indignationis tue) hoies em p̄tē ad illam iram futu-
ram sicut oves currūt nō p̄siderates pericula: s qñq dñs
p tpalem iraz auertit istos sic curvētes qd petebat Diere.
p dices. Corripe me: veruntū in iudicio et nō in furore tuo
Esa. xij. Consitebo tibi dñe qm iratus es mibi: puersus est
furorē tuus. s. in penam tpalem et p̄solatus es me. ppter H
bi dicebat Job. vi. Hoc mibi sit p̄solatio vt affligens me
dolore nō parcat: vel sic (mitigasti oem iram tuā) i. omnē
vindictā. s. pñtem purgatoria regēnale has mitigat dñs
pumēclo citra dignū: vel (oem irā tuā) pñtem. s. subtra-
ctionis ḡfe: pñtis diffidētē materialis pene. Scđo id qd
p̄diverat et affirmauerat p̄caēt ut veniat: et primo petit gra-
tiā dicens (puerte nos deus salutaris nr̄). i. sil verte ad te
nos auersos a te corde ore ope p̄suētudine. His quatuor
modis auertit hō a deo: et puertere se dy ad ipm. vñ Can.
vi. Quater dī reuertere reuertere sunamitis: reuertere de-
- auersioē Esa. lir. Quersi suntis ne irētis post tergū dñi
De puerione Tren. in si. Cōuerte nos dñe ad te: et puer-
temur: post impetratioē ḡre necessaria est dimissio pene
vñ subdit (et auerte irā tuā a no.). i. penā p̄tē p̄cipue cter
nam dimittit nobis Eccl. v. In p̄tēres respicit ira illius
Esa. ix. In oibis his nō est auersus furorē cius: vel (auer-
te irā tuā) ne s. respectu ire seruiam? ex timore. s. Job. viij.
Perfecta cōcharitas foras mittit timorē: iste versus cantat
in p̄plicatioē in principio ad denotandū et petendū plenā
puerionē q erit in p̄ria vbi cōpleta erunt oia: vbi motus
animi in deū puerent: nō em co:pus qd co:rip̄t aggra-
uat aiam ne oino possit ad deū ita ex toto cōuerti: iō aplis
volens oino fm totū cor suum pueri ad dñm clamabat
Rom. viij. Infelix ego hō qd me liberabit de corpore mortu-
buius: dico (auerte irā tuā a no.) et vere tu auertes (Hū
qd em in eternū irasceris nobis). q. d. non irasceris in eternū
Abac. iiij. Cū irat? fueris mie recordaberis: et maxime
(nobis) qui sumus fragiles Gen. vi. Nō permanebit spūs
meus in boie: qd caro est Esa. lvij. Non in sempiternū liti-
gabo: negvslqz in finē irascer: qd est si sapia dei p ap̄los lo-
quī vel locuta est vñrū ira dei p eoz successores litiget: ex
ira em dei est litigatio. q. Lb. viij. qd mansuetū esse ad oēs
(aut extēdes irā tuā a gene. in genera.). q. d. non: vel fm
lfram Hieronymi (nunqd in eternū irasceris nobis exten-
dens irā tuā in gene. et gene.). q. d. licet tu irasceris ppter
p̄tē vñqz in terciā et quartā generationē: nō in eternū
irasceris nobis: p̄cipue nobis q diligimus te Ero. xij. Ego suz
dñs deus tuus fortis zelotes visitas iniquitatē patrū in fi-
lis vñqz in terciā et quartā generationē eoz q oderūt me
et faciēs misericordiam in milia bis qui diligūt me: h est etiam
qd subdit (deus en puersus) aliquā ab ira ista (viviificabis
nos) dñs auersus est ab impijs ppter p̄tē Diere. xvij. c.
Dorsum tuō facie ostendā eis Abac. i. Mūdi sunt oculi
tui dñe et respicere ad iniuriatē nō poteris: puerit autē
se ad bonos et ad penitentes p̄tēs p ap̄icationem. Ps.
Conuertere dñe vñqzquo: et depabi. esto sup ser. tu. Sap.
vñj. H̄ra dei et mia est in sc̄tos cius. et respectus in electos
illius. Conuersus autē ad eos vivificat eos: sicut puersus
ad petrū et respicies en: vivificant eū Lu. xix. Conuersus
dñs respexit petrū: et recordatus est petrus verbi dñi et
egressus foras fleuit amare. q. d. qui mortuus erat per
p̄tēm vivificatus est p pñiam Lu. xv. in si. Frater tuus h
mortuus fuerat et reuirxit: perierat et inuenitus est: et de hac
viviificatione sequit gaudiū et būlitas: vñ addit (et plebs
tua). i. se viles et būiles reputates (letabit) nō in mundo
(sed in te) Ps. Letamini iusti in dño Luce. xij. Molite ti-
mere pusillus ḡr: qd complacuit patrī estro dare vobis
regnum: illi hō vebementer et pfecte gaudent et letant in
in dño qui pfecte cognoscunt quantam gratiam dñs eis
secerit. vnde orat (ostende nobis dñe misericordiam tuam). i.
fac nos pfecte cognoscere magnam misericordiam tuaz: vt nō
pro peccatis desperemus: sed in misericordia speremus. Ps.
Sperau in misericordia dei in eternū. An cantat ecclesia in
x. Tribularer si nescieris misericordias tuas dñe: tu dixisti nō
lo mortem peccatoris tē. Multi etiā sunt qui misericordia iā
in se factā nō cognoscunt: vel qz sunt stulti vel qz ingratii:
vnde bene petit (ostende tē). Tren. iii. Misericordia dñi est:
qz non sumus consumpti. i. qd paeres nr̄ gentiles et mul-
ti infideles perierunt et nō nos misericordie dei est. Item
quanta misericordia est dei in nos qui p nobis dedit filium et
exposuit morti. Unde Rom. viij. Qui p̄prio filio non p̄p-
cit: sed p nobis oibis tradidit illum. qd nō oia cum illo
nobis donauit: qd vox q poterit lingua retexere dei benefi-
cia: sed qz qui ostēdit pulcrast p̄ciosas merces emperiorū et
paupi irritat appetitū ei? et p̄cupiam: iuxta illud Sap. x.
Justū deduxit dñe. p vi. re. et o. et re. dei. iō subdit: et (sal. t.)
i. salutē etiā (da nob) q. d. nō hēm vñ emam? Can. viij.
Si tederit hō oem ibam dom⁹ sue p̄ dilectōe q̄si nihil de-
spiciet eā: hō dilectio ē ipē de⁹. j. Go. viij. Deus caritas ētē.
Audiā quid loquāt in me dominus de-
us: qm loqueſ pacem in plebem suam.

tē hō a deo
et puertere
se debet ad
ipsum.

D
Moraliē
quō deus
mitigat irā
suā p peni-
tentiam

E
Quatuor
modis auer-

Caudiā quid loquāt̄) Tercia ps vbi sanctisp̄s in celo. quēs auctie cōfirmat se certū esse de adūetu xp̄i quē p̄di- perat et petuerat. Dicit ergo (audiā) i. aure cordis p̄cipia quid loquāt̄ in me). i. qd̄ inspirerit cordi meo (d̄ns deus) p̄ sp̄m. p̄beticū t̄ qd̄ audies pacē (qm̄ loquāt̄ pacē) futu ram (in) i. sup̄ (plebē suā) mītēdo filiū qui ent̄. plocutor pacis ure ad teum Job. i. Multiplariē multisq̄ modis olim deus loquēs p̄ibus in p̄phīs nouissime diebus istis locutus est nobis in filio: plocutor aut̄ sunt pacis inter de um t̄ hominē. Un̄ Job. xxiiii. De hoīe d̄i appropinq̄b̄ aia eius corruptioni: t̄ vita illius moriferis si fuerit p̄ eo angelus loquēs vñ de silibus ut annūciat hoīis equitatē misereb̄t̄ eius t̄ dicet libera cū ut nō descedat incorrupti onē inueni in q̄ ei. p̄pitier. Glo. Greg. Angelus iste xp̄s ac cip̄t̄ qui, p̄ nobis p̄ loquēvnum de silibus: p̄ h̄ quod se nobis silem on̄dit: ipse aut̄ mediator in eo misereb̄t̄ hoīis: qz formā hoīis sumpt̄t̄: t̄ ita in q̄ ei. p̄pitier inueni. ac si ap te dicat qz nullus hoīm fuit q̄ corā deo intercessor: iustus p̄ hoībus appareret memetiōm ad p̄cipiāndū hoībus ho minēfecit: t̄ dum me hoīem exhibui in q̄ iuxta hoīem hoībus. p̄pitier inueni. Sed in plebe dei sūt duo genera hoīm sc̄ p̄fecti t̄ imp̄fecti: vñ subdimicēdo subiungit.

Et super sanctos suos: t̄ in eos qui con- vertunt̄ ad cor.

Et sup̄ sanctos suos). i. p̄fectos: t̄ in eos qui (uerūt̄ ad cor). i. ad op̄punctionē t̄ p̄niam: de h̄ q̄ auersi erant a deo. b̄ sunt imp̄fecti: t̄ qz lecutes fuerae de adūetu saluatoris ostēt̄ de qua regione orēt̄. i. de iudea cum subiungit.

Cleruntamen p̄pe timētes eum: saluta- re ipsius ut inhabitet gloria in terra n̄ra.

Clerunt̄ p̄petimētes en̄ salutare ipsius). q. d. loquetur pacē sup̄ sup̄ plebē suā. i. sup̄ oēs cōter (verūt̄ salutare ipsius dei). i. xp̄s (erit p̄petimētes en̄). i. inter iudeos qui acceperūt̄ sp̄m seruitutis in timore Rom. viii. Licet en̄ p̄ en̄ data sit Pax cōis tam gētib⁹ q̄ iudeis. Un̄ Lu. ii. Di- cūt̄ Et in ter. pat̄ bo. bo. vo. tñ sp̄aliter missus ad oues q̄ perierāt̄ domus isrl̄. ut ipse dicit Math. xv. t̄ qd̄ p̄dixit exp̄s ap̄t̄ cū subiungit (ut inhabitet gloria). i. filius dei gloriosus (in terra n̄ra). i. in terra. p̄missionis Prouer. x. Gloria patris est filius sap̄ies.

Misericordia t̄ veritas obuiauerunt sibi iusticia t̄ pax osculate sunt.

Misericordia t̄ veritas t̄ (Hic determinat p̄pha q̄s comi- Quatuor: tes habuit xp̄s: t̄ sunt quatuor: duo sūt mia t̄ veritas: vñ di- comites cit (mia t̄ veritas obuiauerūt̄ sibi). i. xp̄o (mia). i. euāge. q̄s habuit h̄ in gentibus q̄ longe erāt̄ (veritas) legis impleta in iu- deis qui, p̄pe Job. i. Licet p̄ moysem data ē: grā t̄ veritas p̄ iesum xp̄m. grā est mia in dimittendo p̄t̄: veritas in ad- implendo p̄missa. H̄i duo comites q̄s p̄cedūt dñm: h̄i, q̄ in ps. xii. Misericordia t̄ veritas p̄cedēt faciē tuā. Alij duo sequunt̄ de q̄bus dicit (iusticia t̄ pax osculate sunt). i. cō- iuncte sunt in xp̄o: sicut duo in osculo p̄iungunt̄: xp̄s en̄ iu- sticiā fecit satissimēdo. p̄ p̄ctis m̄ris t̄ pacem recōciliādo nos p̄. i. Cor. v. Deus erat in xp̄o mundū reconcilians sibi nō repūt̄ illis delicta ipsoī. t̄ quō facta sunt bec- q̄ incarnationē filij dei. vñ subdit.

Cleritas de terra orta est: t̄ iusticia de ce- lo p̄spexit.

Cleritas). i. xp̄s q̄ dicit Job. xxiiii. Ego sum via veritas t̄ vita (de terra orta est). i. de beata virgine q̄ d̄i terra pro- pter suā humilitatē terra en̄ est humilius elementū: vñ de ipsa d̄i Es. xlvi. Apiāt̄ terra t̄ germinet saluatorē. i. ap- pareat humilitas b̄t̄ virginis b̄tiliter p̄sentientis verbis angelicis t̄ dicētis: ecce ancilla dñi fiat m̄bi h̄m̄ verbū tuū: t̄ sic p̄cipiat saluatorē. Un̄ be. Bern. q̄s loquēt̄ ei di- cit. Quid tardas: qd̄ trepidas, p̄fer verbū t̄ suscipe h̄bū. Deinde ostēt̄ p̄pha q̄ secuta sunt ex adūetu saluatoris. Prūm̄ est iustificatio: vñ dicit (t̄ iusticia de celo. p̄spexit) sc̄ p̄ grē infusionē: sicut sol nos respicere d̄i q̄n̄ radios su- os ad nos dirigit. Ps. Respicere dñe in seruos tu. t̄ in oga-

tua dirige si. corū. Sc̄d̄m est p̄t̄oꝝ remissio. vñ dicit.

Et enī dominus dabit benignitatem: t̄ terra nostra dabit fructum suum.

Eccl̄ do. da. be.). i. benignissime nobis p̄donādo p̄t̄a: t̄ est emp̄batica locutio. Lercū est bonoū operū multi- plicatio: vñ dicit (t̄ terra nostra da. fru. suū terra). i. liberar- bit̄: fructu bonoꝝ operū. De his b̄i. Osee. vi. Quasi di- luculū p̄parat̄ est egressus ei: h̄ q̄t̄ ad duo. prima p̄t̄ dicit. i. q̄t̄ ad infusioꝝ grē t̄ dimissionē p̄t̄oꝝ. diluculuz es̄ radios lucis emittit t̄ tenebras fugat. i. adūetus xp̄i t̄ egressus eius a p̄te: t̄ de ventre virginis radios grē emisit t̄ tenebras p̄t̄oꝝ fugauit. Q̄rum autē ad terciū. i. ad ad multiplicationē bonoꝝ operū: addit̄ rvenit nobis quasi ymber temporaneus t̄ serotinus terre. ymber tēporaneus p̄ primi tr̄pis facit segetes germinare: scrotinus facit grana ingrossari t̄ maturescere: sic adūetus dñi in nobis p̄ gra- tiā p̄uenientē facit in nobis semina boni p̄positi germina- re. t̄ p̄ gratiā sequente bona opa maturescere: t̄ h̄ duo no- tan̄ hic b̄m̄ diuersas l̄ras: qz Hiero. dicit sic. ergo (terra nostra dabit germe suū) l̄ra aut̄ n̄ra habet (fructū suū) sed qz tanti dñi tamytilis adūctus sine p̄cone nō fuit: nec esse debuit b̄n̄ de eo subiungit.

Justicia ante eum ambulabit: t̄ ponet in via gressus suos.

Justicia an̄ cū amb.). i. iobes baptista p̄cursor erit xp̄i. De q̄ Lu. i. dicit p̄t̄ ei: Eu puer. p̄pha altis. vo. p̄. cū ante fa. dñi pa. vi. ci? s. via baptisimūr t̄ via p̄nie. t̄ bñ d̄i Job. ii.

De Jobe

baptista p̄

cursore do

mīni q̄liter

d̄i justicia

st̄ iustia fuit bñ q̄ vulgariter d̄i. i. iustificator austerrissim⁹ car- nis sue: bñ q̄ describit̄ austerritas vite eius Math. xij. vñ. bñ subdit̄ bic de ipso: t̄ ponet in via gressus suos. i. in via p̄nie quā p̄dicabat quā p̄parare venerat̄: multi aut̄ p̄dica- tores sūt qui p̄arāt̄ via p̄dicādo: s̄ tñ nō ponit̄ in ea gres- sus suos: qz nō faciūt̄ qd̄ dicit. De q̄bus dicit be. Gre. for- te ideo p̄ceptū t̄paliū p̄dicāt̄ vt illa soli habeāt̄. Mā paup- tate p̄dicāt̄ vt medicamēt̄ t̄ eam fugiūt̄ vt venenū. Mo- raliter (Audiā qd̄ loquāt̄ in me dñs neus) dñs loquāt̄ in boīe qm̄q̄ h̄o bonū cogitat̄ aut̄ p̄ponit̄. Un̄ Bern. Sc̄iē dum est: qz cū in corde mala veriamus n̄ra cogitatio est: cū bona dei sermo est illa cor nostrū dicit: hic audi (qm̄ loquāt̄ pacē in plebē suā) Bern. Hacē pietatē iusticiam deus in nobis loquāt̄: nec talia cogitamus ex nobis: s̄ au- diamus i nobis: ceterū homicidia furta blasphemie: t̄ alia mala q̄ cogitant̄: mon̄ dei sermo sunt: s̄ hoīis cogitatio vel dyaboli immisio Math. xv. De corde excūt̄ cogitationes male: homicidia: adulteria: fornicationes: furta: falsa testi- monia: blasphemie. ps. Dicit̄ insipiēs in corde suo nō est deus. sunt aut̄ immisioꝝ p̄ angelos malos. q̄le fuit il- lud Job. xiiii. Cum misisse diabolus in corē tradiceret en̄ iudas symonis scariothib⁹ t̄. t̄ addit̄ be. Bern. verū quis ita diligēt̄ est motū vel factorū obseruatorū: vt liquide dis- cernat̄ inter morib⁹ mētis t̄ morib⁹ serpentis. quis pure discernere valeat mālū innatū t̄ malum seminatum. hoc nulli mortaliū possibile puto nisi qui a patre spiritū ac- cepit. Nam delicta quis intelligit nec multū resert nostra scire vñ est nobis mālū: dummo inesse sciamus vigilādū est potius vnde cūq̄ sit ne p̄sentiamus. Loquāt̄ aut̄ dñs tripliciter.

H

Moraliter

quō male

cogitatoeſ

a nob̄ sunt

vt a diabo

lo: et qñ h̄

sit est diffi

cile cogitati

re: bone at-

tē cogitati

ones a deo

T In plebē hystorice.

Sup̄ sanctos allegorice.

Logiq̄ dñs

tripliciter

In eos qui cōvertūt̄ ad cor tropologice (sup̄ sanctos)

id est clericos est verbū dñi quasi onus graue. H̄iere. xxiiii.

Onus dñi vltra non memorabit̄: quia onus erit vñcui,

q̄ sermo Esiae. xlvi. Redite purifications ad cor. bō su-

git̄ cor suum aliquā: aliquā aut̄ cor fugit̄ hominē. Ps. Et

cor meū dereliquit̄ me: qñ homo nō vult aspicerre scelera

sua: tunc homo fugit̄ cor suum Eccli. xxi. Qui timet deus

converteat̄ ad cor suum (in plebē suā) tria sunt gene-

ra hominū. sc̄ laici clerici t̄ religiosi: t̄ in hos t̄ sup̄ om-

nes hos loquit̄ deus pacem non dissensionem. quia vt

•Psalmus

Retra ḡna
boim ⁊ tri-
plex par-
quā super
bis loqui,
tur dñs

Retra. i. Coz. viiiij. **G.** Non est dissensionis deus s̄ pacis. **P**ri-
mu gen⁹ intelligit q̄ plebē: s̄com q̄ sc̄tos. terciū q̄ eos qui
pertinet ad cor. **E**c̄t aut̄ triplex pax quā bis trib⁹ generi
bus boim loquit̄ deus. s̄. pax reconciliatōis ad deū: pax pec-
catoris ad seipm̄: pax tp̄is ad primū. **D**e prima **E**sa. xvij
Faciet pacē mibi pacē faciet mibi. **D**e sc̄da **J**ob. xvj. **B**ec-
locutus suz vobis vt in me pacē h̄eatis. **D**e tercia **R**om.
xij. **S**i fieri pōt qd̄ ex vobis est cū oib⁹ hoib⁹ pacē ba-
bētes. **P**rimā pacē loquit̄ deus oib⁹: s̄ laicis appropria-
te: qz illā debēt h̄e: sine illa cīn nō est salus: sine aut̄ dua-
bus alijs pnt laici saluari. qz in tumultu seculi ⁊ litib⁹ sūt.
Secundam loquit̄ clericis ⁊ religiosis: s̄ clericis appropiate
q̄ vt solis sp̄uālib⁹ intēdant redditus ecclasiasticos bñt
nec oportet eos intēdere negotiacionib⁹ aut̄ laboribus si-
cut oportet laicos. vltimā aut̄ prie loquit̄ religiosis qui
bus p̄petit lites nullas b̄c: ⁊ ip̄is puto illō p̄ceptū
euāgeliciū traditū esse. q̄ auerit q̄ tua sunt ne reperas **L**.
vij. ⁊ i. Coz. vij. **I**am oīno delictum est in vobis q̄ iudicia
habetis intervalos qre nō magis fraudē patimini: qre non
magis iniuriam accipitis: s̄ vos iniuria facitis ⁊ frauda-
tis: ⁊ licet ita sint diuersi status boim tñ in qlibet pōt esse
bō acceptus deo. **H** est qd̄ sequit̄ (verunt̄ p̄e timētes eū
salutare ipsius). i. xps q̄ gratia; vel (salutare). i. salus. q-
d. siue de isto siue de tertio statu sic bō. dum tñ timeat deū
vt deberi: in statu saluaci est: ⁊ dñs cum eo **A**c̄t. x. **I**n ve-
ritate compi qm̄ nō est p̄sonarū acceptor: deus: s̄ in omni
gente q̄ timet deū ⁊ opat iusticiam acceptus est illi. **P**s.
Prope est dñs oib⁹ inuio. cum in veritate: ita p̄e est (vt
inhabitetur gloria in terra nr̄a). i. gloriosa trinitas in cordi-
bus nr̄is **J**ob. xiiiij. **S**i q̄s diligit me ser. menz seruabit: ⁊
post ad eum veniem⁹ ⁊ man. apud eum faciem⁹. iiij. **R**eg.
vij. **I**mpleuit gloria dñi domuz dñi: vel sic vt (inhabitetur
gloria in terra nr̄a). i. bonū testimoniu in p̄scia nr̄a. ii. Coz.
j. **G**loria nr̄a hec est testimoniu p̄scie nr̄e **R**om. viij. **S**p̄s
sp̄s reddit testimoniu spiritui nr̄o q̄ sumus filii dei: **H** te
stimoniu p̄scie vt dicit be. **H**ern. in tribus p̄sistit. Necesse
est cīn p̄mo oīni credere q̄ remissionē p̄ctoz b̄e nō pos-
sumus. s̄c̄t̄ p̄ctoz p̄missi ut p̄misimus. q̄ s̄c̄t̄ p̄missi p̄missio
p̄missio. **C**ontra p̄missio p̄missio. q̄ s̄c̄t̄ p̄missio p̄missio. q̄ s̄c̄t̄ p̄missio p̄missio.

Cōscie te
st̄moniūz
in trib⁹ co-
sistit.
Lglia in terra nra). i. bonū testimonii in p̄scia nra. ii. **C**or.
1. **G**loria nra hec est testimonii p̄scie nre **R**om. viii. **S**p̄le
sp̄ns reddit testimonii spiritui nro q̄ sumus filii dei: h̄ te
st̄moniū p̄scie et dicit be. **H**ern. in tribus p̄sistit. Necesse
est em̄ primo oīm credere q̄ remissionē pctōz b̄e nō pos-
sis nisi q̄ indulgētia dei. deinde q̄ nil boni op̄is b̄e possis
nisi dederit ipse: postremo q̄ vitā eternā nullis possis op̄i-
bus p̄mereri: z postea dicit be. **H**ern. **H**ec velut quoddā
fundamentū fidei sum habēdat: q̄d b̄i possit z acquiri
gloria ista ostēdit be. **H**ern. p̄ textū sequentē dices. sic ba-
bitat gloria in terra nra: si misericordia z veritas obvnīt sibi iu-
sticia z pax osculen̄t: hoc est qd̄ sequit̄ m̄ia z veritas ob-
via: sibi iusticia z pax oīs. sunt. z p̄ esse p̄n̄s eius qd̄ p̄di-
cit sic (z inhabilit̄ gloria in terra nra mi. z veri. obvia. subi-
t̄). i. m̄ia dei remittētis pctōm̄: z (veritas) boīs accusan-
tis sc̄ip̄m̄. hec duo sibi obvnīt z occurrit in vera p̄fessione
fm̄ qd̄ supra in p̄. **D**ixi p̄sitebor aduer. me iniusti. m. d.
z tu t̄. (iusticia) boīs satissimētis de sc̄ip̄o iusticiā faciē-
tis deo: z (par) dei recipiētis ad pniam (osculate sunt) fm̄
q̄ d̄ **L**u. xv. de filio p̄digō z reuertētē ad patrē: qd̄ cū ad
huc longe esset vidit illū p̄f̄ eius z m̄ia motus est z accur-
rens cecidit sup̄ collū eius z osculatus est eum **E**sa. xxiij.
Erit opus iusticie pat. be. **H**ern. vbi p̄pungit q̄s iam tūc
eū m̄ia p̄uenit: s̄ nequaq̄ egrediet̄ donec veritas p̄fessio-
nis occurrat. b. **H**ern. (m̄ia z veritas t̄) videre m̄ibi vi-
deor: q̄tuor̄ bis virtutib⁹ amicti boīem p̄mūz ab ipso
sue creationis exordio (m̄ia) custodiebat (**E**ritis) doce-
bat (iusticia) regebat (pat) souebat: s̄ miser bō descendit
te h̄iſlm̄ in hiericho z incidit in latrones qui spoliavererit
eū nec poterat ablata recip̄ vestimenta: nisi xp̄s amitteret
sua: z infra grauis inter virtutes p̄tētio veritas z iusticia
miserū affligebat: pax z m̄ia iudicabat ei esse parcendum
iudex ait. **I**n honesta est virtutū p̄tentio fuit mors bona:
z habet vtraq; qd̄ perit: vel oīa ista dicant̄ de homine: vt di-
cat (m̄ia z veritas obvnīt sibi) in boīe (iusticia z par)
in codē (osculate sunt) m̄ia. in cōcupiscibili veritas in ro-
nabili (iusticia) in irascibili (pax) in sensu carnali. prima
duo sibi obvnīt: alia duo osculan̄t se post belluz. **D**e quo
Gal. v. **C**aro concupiscit aduersus sp̄m̄. z sp̄s aduersus
carnē: fm̄ aut̄ p̄mū sensum peccamus (veritas de tera)

orta est). q.d. terra nostra germinat nobis satis spinas & tristibules Gen. iiiij. Quos sarculo vere pfectio[n]is rescindere et eradicare oportet. Nam ut dicit. I. Job. i. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus nos ipsos seducimus et veritas in nobis non est (et iustitia de celo p[ro]spexit). i.e. peculi aspergit ad futuros p[re]dictos terredos: iusticia enim in celo vel de celo ora est quoniam peccatis lucifer p[ro]iectus est: sed de celo ad homines p[ro]spexit: ut ex exemplo illius homines corrigantur. iiij. Ver. iiij. Si enim deus angelis peccatis non peccat: sed rudentibus inferni detractos in tartaru tradidit cruciados in iudicium reservari supple nec hominibus pareat. Et posset aliquis querere. possem nec facere iusticiam: et non det ita (eterni dominus dabit benignitatem). i.e. ex benignitate sua dabit e[st]pus p[ro]prie et fiat iustitia in terra nostra. Rom. iiij. ignoras quoniam benignitas dei ad preventientiam te adducit: et facta est iustitia in terra nostra: terra nostra. s. terra corporis: terra liberi arbitrii (dabit) voluntarie (fructum suum). s. fructum proprie Matth. viij. Facite dignos fructus proprie: et qui ita fecerit habebit quod supra dictum est: quod deus habitabit in eo: hoc est quod sequitur (iustitia) quae facit bonum de se ipso (ante eum). i.e. ante deum (ambulabit) quod. si quod cedat iustitia statim sequitur deus. Ps. Iustitia et iudiciorum preparatio sedis tue (et ponet in via gressus suos). i.e. quia ergo iusticie veniet Esa. xlviij. Prope feci iusticiam meam et non elogabim: et salutem meam non morabim: vel te adducet ad iudicium proponi (iusticia ante eum ambulabit). i.e. necesse est homo ut ante eum veniat iudex iusticie faciat Eccli. xvij. Ante iudicium para iusticiam (et ponet) deus (in via) etiam sic parata. i.e. iniusticia hominis (gressus suos) venies enim ad iudicium etiam iniusticias indicabit: sicut dicit supra cum accepero e[st]pus ego iusti. iudi. Notandum autem quod multiplex est osculum: videlicet multiplex osculum bonum et malum. Osculum bonum videlicet Unionis naturarum Can. i. Osculebam me osculo oris sui. n[on] et malum. Osculum bonum videlicet Unio[n]is naturarum Can. i. Osculebam me osculo oris sui. O[ste]n[do] Lu. viij. Maria non cessauit osculari pedes domini. Recociliatio[n]is Lu. xv. Cedidit super collum eius et osculat eum. Congratulatio[n]is Can. viij. Quis dicit et iuuenia te foris et desuler te. Federis Gen. xxxij. in fine. Laban osculatus est filios suos et filias. Sie prouer. xxiij. Labia de osculabitis quod recte vobis intendet. Obedientie Gen. xxvij. Da mihi osculum filii mihi. Glorie. i. Reg. x. Tulerit samuel lenticulum olei et effundit super caput eius et osculatus est cum ait ecce vixit te dominus super hereditatem suam in principem. Osculum malum. Meretrix prouer. viij. Appobesumque de osculat iuuenem. Fraudis prouer. xxvij. Meliora sunt vulnera diligenter quam fraudulentia osculantis oscula. Superbie Job. xxxij. Si osculatus sum manum meam. Quaracie. iiij. Reg. xij. Verelinquam mibi in hierusalem septem milia virorum quorum genua non sunt curvata ante baal et os quod non adorauit eum osculans manum.

Psalms LXXXV **Psalmus**

Inclina dñe aurē tuā t exaudi me:
qm̄ inops t paup̄ sum ego.
Titulus (oīo dauid) pcedens ps. suis de xp̄i in
carnæde. iste psequens est de eius oīone in paupertate t in
passionis tribulatione facta. **E**nde patet titulus: qz is est
sensus (oīo) ista attribuit (David) vero i. xp̄o toti q̄ hic
loquit̄ in psoua capitis t in psoua membrorum: t p totū
istum psalmum orat. **E**nde intentio est monere nos ad
orationem. **M**odus est. qz tres sunt partes. primo ponit
que pertinet ad ipm caput: orat autē ascendēdo t omnes
gentes adoraturas concludit. **S**cđo orat p membris iaz
fidelibus t adorantibus: ibi (deduc me) **T**ercio orat ite-
rum p se congrue de passione cōmemorans: ibi (deus ini-
qui) **X**ps ergo ad deum patrem dirigēs orationem dicit.
(inclina dñe aurem tuam t exaudi me) t ostendit q̄ ex-
audiēdus sit merito humilitatis in hoc qd dicit (inclinā)
scz ad me qui sum in imo: qui tu qui es in alto. **S**cđo on-
dit se exaudiēdum merito duplicitis paupertatis. vnde ad
dit (qm̄ inops t paup̄ sum ego) **E**st enim duplex pauper-
tas. scz amicorum. vnde dicit (qm̄ inops sum) id est sine
Allegorice